

42

Kicsit kezd unalmassá válni, hogy úton-útfélen a „takarékoság és mértéktartás” jelszóba ütközünk. Ezt súlykeleja a hallgatékba a rádióreklám, erre int a televízió, és persze színvonalon felüli heti- és napilapjaink sem felejtik ki a „bal láb - tejsz - gázpedál” jellegű ábrákat. Ez tulajdonképpen helyes, hiszen tényleg nem vagyunk abban a helyzetben, hogy meggondolatlanul, két kézzel szórjuk értékes forintjainkat. De az az érzésem, nem csak az egyének gondolkodását kell megváltoztatni a takarékoskedés kérdésében, sőt, elsősorban nem nekik kellene jobban meggondolni, mire is költsek millióikat.

Két hónappal ezelőtt a 2-es villamos Dimitrov téri megállójában is felszerelték a villamos forgalmirányító jelzőlámpáját. Igaz, hogy az útkeresztvezetés kb. 100 m-re helyezkedik el a megállóhelytől, ahol már évek óta működik egy hasonló jelzőlámpa, az is igaz, hogy a szóban forgó helyen még csak gyalogosok sem zavarhatják a villamosforgalmat, de a lámpa ott van, valamennyiért megvette a BKV, fogyasztja az áramot éjjel-nappal. De mi célból?!

Szép fővárosunk külső kerületeiben az esti órákban mestánában gyakran ötétségbe kerülnek egyes forgalmas útszakaszok, az autók és az otlikók nem kis bosszúságára. És ugyanakkor hánysser előfordul, hogy nappal egyszerűen úgy felejtik a lámpasert/pl. a XVII. kerületi Pesti úton, a Jászberényi úton, vagy a Rákóczi kert sugárúton/.

Néhány hivatalban össze gyűjtötték a kávéfészket, az egyes osztályokról

kegyetlen, és mennyi a munkájuk is-
rintban kifejezett értéke. Egy
ilyen vizsgálattal legalább két
nagyságrenddel megnövelhetnék a
megtakarított forintok számát.

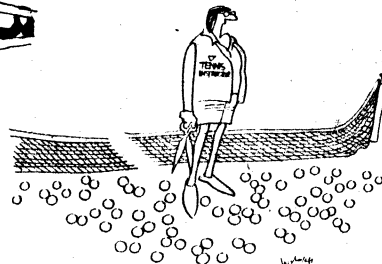
Vagy: egy tartalós következtében
néhány száz ember később ér be a
munkahelyére. Vajon mekkora az így
létrejött munkakiesés pénzben ki-
fejezett értéke? Hiszen nem is
ilyen ritka a forgalmi dugó szép
fővárosunkban, sőt ha vonataink
rendszeres, már-már megszokott ké-
sésére gondolok, ez az érték egyre
nagyobbak tűnik számomra.

És sorolhatnám még sokáig csodás
termékeinket, amelyek gyártására
milliókat fordítunk, egyszerű nyu-
gati árucikkeket, amelyeket /igaz,
egyre gyengülő/ dollárért vásárel-
tünk, pl. százas diplomataféska,
zenélő karácsonyfészes, stb.

Sok külföldinek feltűnt már, hogy
nálunk a nap minden időszakában
nyüzsgönek az emberek az utcákon.
És nemcsak a nyugdíjasok, meg a
gyerekek. Hiába, nálunk aztán zajlik
az élet.

Így hát szerítsuk össze arany-
fegainkat, fogjuk meg keményen
aranygyűrűs ujjainkkal a nyugat-
német, százas diplomataféska,
húzzuk meg LEVIS-ünkön a „U.S.
ARMY” feliratú szíjat, tegyük egy
igazi magyar tejsz 1600-as Zeigu-
link gázpedálja és hegyesorrú,
elassz gyártmányú bőrcsizmánk talpa
kőre, és takarékoskodjunk továbbra
is... okosan!

TENISZ ISKOLA

- Próbálja meg még egyszer, uram...!

Sport és propaganda

Az elmúlt félelvi KÖZHÍREK
böngészése közben tapasztaltam,
hogy milyen kevés szó esett a
sportról, azt a keveset is elin-
tették néhány szóval; ekkor és
akkor ilyen és ilyen verseny lesz.
Ezek a minihírek az utolsó olda-
lon jelentek meg, így az olvasó
könnyebben átszaladt rajta. Nem
a cikkek elhelyezésével volt a
baj, inkább a terjedelmével.

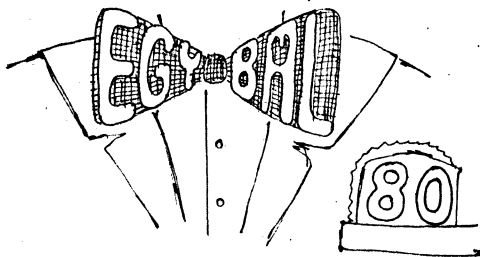
A kari sportnapot lehetne pél-
dának felhozni: szeptember 30-án
volt, a KÖZHÍR második, szeptem-
ber 18-i számából megtudjuk, hogy
lesz. Ekkor azt gondoltam, a nagy
esemény előtt a következő szá-
mban is lesz néhány szó, de nem
volt. Az egyetemen egy-két apró
plakátot is észrevehett akkoriban
a figyelmes szemlélő, semmi több
- ilyen hírverése volt a félelvi e-
gyik legjelentősebb kari eseményé-
nek. Csupán az első két évfolyam
figyelmét sikerült felkelteni,
nem is cikkel, hanem egy dékáni
rendelettel, miszerint nekik a
szombat délelőtt tanítási szünet
lesz. Úgy látázik, ez jó reklámnak
bizonyult, javarészt első- és ná-
sodévesek voltak kint a MAPC-pályán,
a többiek azonban megelégedtek
róla.

folyt. a köv. oldalon

Mi a helyzet más karokon? A gépész KÁTÉ egy egész oldalt szentelt a kari sportnapokra, a kari sportfelelős itt ismertette a versenyszámokat / kb. háromszor annyi volt, mint nálunk /, elmondta mind-egyik helyét, idejét. Hogy ehhez nem kell egy egész oldal? Na igen, hát itt kezdődött a propaganda! A cikk írója vidám, közvetlen stílusban adta elő, így ez jobb reklámmal bizonyult, mint a SKÁLA áruháznak a Komjáti Ági. Náluk a problémát a sok résztvevő okozta. Az Építőkari Sportnapokról még az egyetemen kívüliek is tudtak, annak idején a nagyobb bejáratok utcai részét teleragasztották plakátokkal. Az építészek is elárasztották szellemesebb plakátokkal a folyosókat, így nem csoda, hogy nálunk is jobb volt a részvételi arány.

Az új kari sportvezetés figyelmét szeretném felhívni lapunkra, szívesen helyt adunk sportpropaganda jellegű írásaiknak, hiszen a jó bornak is kell a cégér...

Kerekes Gyula

Manapság nem is igazi bál, melyet nem az Intercontinentálban vagy a Hiltonban, esetleg az öreg Gellértben tartanak. A SOTE Gyógy-és Rehabilitációs Kara sem akart lemaradni a nagyok mögött. Kibérelték hát az Intercontinentál első emeletét, itt búcsúztatták végzős növendékeiket. A belépő 60 Ft volt, és 180-ért komplett vacsorát szolgáltattak fel a fürge, csupaszen pincérlegények. A közönség fiatalabb részének hangulatán erősen érződött, hogy discohoz és festelen házibulikhöz szokott.

A fiúk ballagós öltönyükben, ökölbe rándult, feszeseen maguk mellé szorított kézzel sétáltak a piros - narancssárga szőnyegpadlón. A lányok szolid, olcsó, de csinos kis ruhákban voltak. Lehet, hogy csak a környezet tette őket széppé. Legfeljebb a professzorfeleségeken láttam a várakozásnak megfelelő, vagy azt felülmúló ruhakölteményeket.

Nem volt összhang a környezet és az emberek viselkedési módja között. Nem tudott fesztelen, jó hangulat kialakulni. Többen mondták, ha ugyanezt az egyetemen csinálják, jobban érezték volna magukat. Sokukat a 240 Ft-os részvételi díj tartotta vissza.

Szever Pál /továbbiakban Pali/ ezen az estén adta élete első igazán komoly disco „hangversenyét”. A megrögzött KÜZHIR olvasók már ismerik őt. 11^hkor lépett dobogóra, és két perc alatt táncosok lepték el a parkettet. Ez azért nagy dolog, mert a táncolók átlag életkora 39,5 év, a zenéé pedig 17 év volt. Nostalgia disco a 60-as évek legnagyobb rocky, shake, twist slágereiből. Pali műsorának vonzereje még a szomszédos teremben tomboló M-7-es együttesénél is nagyobb volt. 4és fél órán át adta a talpalávalót. Bibi csak a szerelése volt, a magnók és a lemezjátékos sorba felmondták a szolgálatot. A végén 1 magnó és a mikrofon maradt üzemképes. A mocha technikai körülmények ellenére ő adta az este legszínvonalasabb szórakozási lehetőségét.

Fáradtan, talán kicsit csalódva távozott a bálisereg. Folytatás a Gellértben a Medikus Bálon március 8-án.

Jééé... lift

Egyetemünk új, korszerű épülettel gazdagodott, valamennyien büszkék lehetünk rá, s örömmel megy oda oktató oktatni - hallgató hallgatni egyaránt.

Az épület szép is, modern is; ehhez igazodtak egyéb berendezési tárgyai. Ilyen például a felvonó /lift/. Szinte ingerli az embert, hogy belésszálljon, majd élvezze a technika csodáját, erőfeszítés nélkül győzze le a magasságot.

Ez a lift feladata, a magasság leküzdése, ezt mindenki tudja. De más is tudnak, csak aligha gondolják át. Például azt, hogy egy / két / emelet /különösen lefelé/ legyőzéséhez alig érdemes a liftet hívni, arra várni, mert gyalog, kevésbé korszerű, de a tapasztalatok szerint jól bevált módon gyorsabb. Ugy gondolom, ez ügyben széles körű egyenjósításra kell törekedni, elkerülve a lift bárki által való felesleges üzemeltetését. S ami nem elhanyagolható, még áramot sem fogyaszt. Bár hajlamos az ember itt másra is gondolni.

Az egyetemen ez az egyetlen épület, mely lifttel kellően ellátottnak tekinthető. S nem lehetetlen, hogy mindenki itt igyekezzik pótolni egy keveset a többi épületbeli elmaradásból.

És még egy apróság. A lift programozható, tehát igen jó szórakozást nyújt mindenkinek. Legyünk vidámak, játékosak, de ezirányú hajlamainkat fékezzük meg a liftet látva. Lehet, hogy tréfánknak nem örül az, akivel öt emeleten keresztül mindenütt megáll feleslegesen a lift.

Nem akarok senkit lebeszélni a lift használatáról, hiszen nekünk építették, de használjuk okosabban, ésszerűbben, mindannyiunk nagy örömére.

- L. K. -

Cigányoltunk

Metté: „Aki látta a
„Férfiak pórás nélkül”
címmű filmet, az már tud-
ja, mi a cigányelás.”

Péntek délután háromkor Tonton
már nem bírta cernával. Így szólt
hezzám:

- Pisti, el kéne menni valahová a
kocsival!

- Jó! - feleltem.

- De valahová messzire - mondta ő.
Egész délelőtt bent furikáztunk a
városban és sehol semmi.

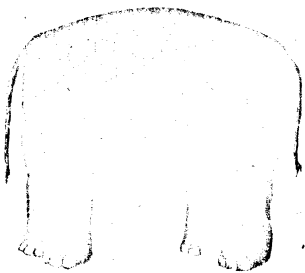
Röpke percek alatt eldöntöttük,
hogy Tonton hálózsákokat tesz be a
Zsigájába, én pedig addig hazame-
gyek valami meleg cuccért.

Fél óra múlva találkoztunk is
náluk. /Még az előbb beszélgetés
során megállapodtunk abban, hogy
nem megyünk hölgyismerőseikhez
Békéscsabára, mert az messze, kb.
250 km-re van Esztergamtól, ahol ez
a kis történet elkezdődik./

Tonton fogáta Pistit:

- Kazincbarcikára húzunk a Sanyi-
val, hiszen szávalósi a nője, és a
mi „lyányaink” is ott élnek. Ekkor
valami meglepetést várt Tonton, de
én flegmán mondtam:

- Jó.

/Kazincbarcika 270 km-re van Esz-
tergamtól/. Bepakolás, magnó, in-
dítás! Visegrád felé mentünk. Én
ültem hátul, és zörgettem a ze-
nedobozban Cseh Tamás: Fehér ba-
báit. Mi is keresni indultunk,
a múlt homályából előkeríteni ő-
ket:

„...éltek-e még, szép fehér babák?”

Dömösön kétszer is megfordul-
tunk a Zsigával, mert Tonton fel-
ismerni vélte egy régi lányt. Át-
keltünk a váci réven, és megál-
lapítottuk: csak nézőpont kérdé-
se, hogy mi van Vácon; a Pokol

csárda vagy a börtön. Ha valaki
a börtön ablakából nézi a csár-
dát, akkor elmondhatja: itt
nincs börtön, mert nem látom.
Ha a pokolból néz kifelé, akkor
ennek az ellenkezője igaz.

Miután leküzdöttük a révet, be-
tértünk a Halászcserdába, ahol
nekem volt egy lányismerősöm. Saj-
nos, éppen szabadnapos volt, így
egy üveg sör után távoztunk.

Zavartalanul zörögünk egészen
Gyöngyösig, ahol betértünk az út-
menti talponállóba. Miközben bedol-
goztuk a bolt egész hurkaállomá-
nyát, egy „karambolt rendeztek a
tisztelötünkre”. A bolt előtt le-
fékezett a busz. A mögötte szá-
guldó Lada nem / Egészen ü-
gyesen behorpadt az eleje. Ja,
meg a buszról is lepattogzott a
festék./

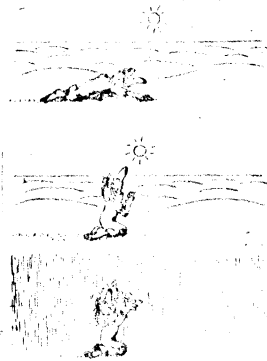
Egészen besötétedett, mire
megérkeztünk Barcikára. Kérestük
Sanyi nőjét, de nem találtuk otthon.
Sebaj! Néhány perc múlva már ott-
thon volt a lány. Rögtön meghívott
minket éjszakára hozzájuk /ez
roppantul pozitív cselekedet volt
részéről/. Előtte azonban szeret-
tük volna megnézni a város neve-
zetességeit. Első utunk rögtön
a kórházhoz vezetett, ahol Jutka,
Sanyi ismerőse ápolónőként tény-
kedett. Ő felrohant, hogy keressen
két barátját, a mi saját szolgálás-
tunkra. Sajnos, vagy tíz percet eli-
dözött és mi addig kishíján inci-
densbe keveredtünk a portással.
Ugyanis a kórház előtti kapualj
nagyszerűen visszhangzott.

Mi azonnal szavalókórust és
dalárdát alakítottunk, ami szegény
Portásbácsi idegeinek nem tett
jót. / Úgy látszik, kifejezetten
ellenzője a disszonáns, modern ze-
nének./ Sajnos nem talált Jutka
szabad „lyányokat” ma estére, így
elindultunk ismerőseink keresésére.

Tonton határozottan állította,
hogy a hölgyemények egyikét Nagy
Évának hívják, és a mozival szem-
közti kilencemeletes házban lakik.
Jutka mindjárt megmutatta a mozit
és tényleg volt ott vele szemben
ilyen épület. Igaz, nem egy, hanem
hat. A legszimpatikusabbba rögtön
felrohantunk Tontonnal. Nagyék a
hetedik emeleten laktak, a lifthez
pedig nincs kulcsunk. Irány fel,
gyalog! Közben szelni is kellett,
mert tízkor bezárják az ilyen un-
dok házakban a kaput. Még volt egy
fél óránk. A hetediken nem nyi-
tottak ajtót. /Pech./ Tonton újabb
ötlete: nem Nagynak, hanem Papp-
nak hívják a csajt. Sebaj! A harma-
dikon ilyen névtáblát is találtunk.
Újabb csöngetés, majd a „tízte-
let- ötperc” kivárása. Itt sincs
szerencsénk. Irány egy kocsmá, ahol
leöblítjük a hosszú út porát.

/Folyt. köv./

A SOM LAJOSNAK VAN
① ② ③ ④

KARDANTENGELYE
⑤ ⑥

②③①⑥⑤④

KÖZHIR

Tájékoztató az állami
nyelvvizágákról

Az Idegennyelvi Továbbképző Köz-
pont szervezésében az oktatókkal
együtt a hallgatók is tehetnek ál-
lami nyelvvizagát az egyetemen.

A vizaga időpontja:

1980. VI. 2. /írásbeli/
1980. VI. 3-12. /szóbeli/

Vizagázni lehet: angol, német,
orosz, francia nyelvből.
/Jelentkező esetén más nyelvből is/
Az egyetem szervezésében letett si-
kere az állami nyelvvizaga díját
/500 R/ a hallgatóknak visszatéri-
tik a nyelvvizaga bizonyítvány be-
mutatása ellenében.

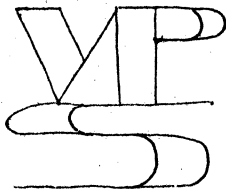
Az eredményes vizagbizonyítványt
a Rektori Hivatal Oktatási Osztá-
lyára kell bevinni, a visszatéri-
tére október hónap folyamán kerül
sor.

Ogymintéző: Szőlgyán Ottóné
Jelentkezési határidő: márc.1.
/Nyelvi Intézet E ép. IX. em./

„35 éve szabadult fel Budapest a fasizta megszállóktól”
(könyvkiállítás) – február 11-29.

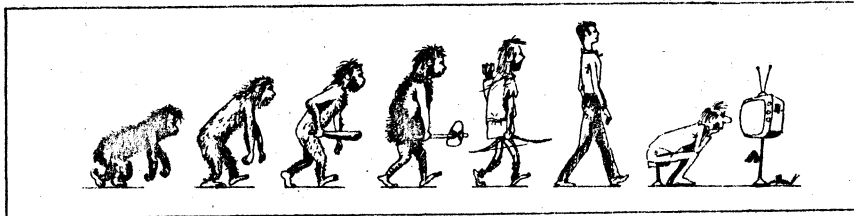
* * *

AC ÉPÍTŐKÉZI
VÁSÁRHÉZI PÁR STÚDIO
PÁRÉSZTET HÍRDET
10 PERCES RÁDIOJÁRÉK
MÉRLEGESBŐS BŐRNYERŐ TETÁRÓ,
BŐRNYERŐ HŐRÉNYŐ 1980. MÁRC. 15.
BP. XI. BŐRNYERŐ JELŐS ÚT 17. A KÖZTÁRUI
PŐRNYERŐ A 124-ES SZŐBŐS BŐRNYERŐ
VÁRÉ SZŐBŐS BŐRNYERŐ SZŐRNYERŐ,
VÁRNYERŐ.

ÉRTEKES DÍJAK!

* * *

TRIKÓESTÉS!!!!

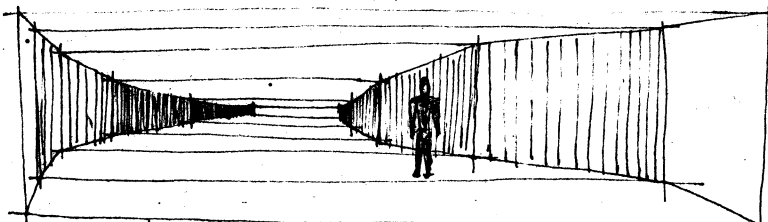
Előre nagy kari jelvény, hátra
BME embléma festésére van lehető-
ség, megfelelő számú jelentkező
esetén van lehetőség kis kari jel-
vény festésére is!

A trikókat a Mária utcai kollé-
giumba adjátok le a 13-as szobába.
Határidő:március 15.

Február 26-án 16^hkor a Diszte-
reanban a Szarajevói Egyetem
Slobodan Princip Seljo népi
együttes / tánc és ének/ be-
mutatója.
Meghívók a BME Szakszervezeti
Bizottságán és a Közművelődé-
si Titkárságon kaphatók.

Tegnap ebben az utcában berug-
destam egy féldécis peharat a
főlábe. Ma megint itt megyek, meg-
látom a peharat. Nagyet ébban a
szivem és büszkeség járja át:
- Nemhiába - az én munkám!

ALULJÁRÓ II.

BUDAPEST
UNIVERSITÁS
KÖZHÍR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-
MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: SZANDTNER IVÁN
Felelős szerk.: HAMZA ISTVÁN
Főszerkesztő: SZABÓ LÁSZLÓ
KÉSZÍTETTÉK: Balogh Imre,
Cserekuti György, Kerekes Gyu-
la, Tarján Frigyes, Pásztor
Jutka, Hettyke-Varga Attila,
Szever Pál.

Készült a BME sokszorosító üzemében, a
0040242. számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR